

δὲ τῆς πόλεως <ἐκπεπτωκέναι>. 21 Λόγῳ μὲν οὖν περὶ
τῆς ἀπογραφῆς ἀγωνίζομαι, ἔργῳ δὲ περὶ πολιτείας.
Τυχῶν μὲν γὰρ τῶν δικαίων (πιστεύω δὲ τῇ ὑμετέρῃ
γνώμῃ) μείναιμι ἂν <ἐν> τῇ πόλει· παραχθεις δὲ ὑπὸ τῶνδε
εἰ ἀδίκως ἀλοίην, ἀποδραίην ἂν. Τίτι γὰρ ἐπαρθέντα
ἐλπίδι δεῖ με συμπολιτεύεσθαι, ἢ τί με χρή διανοηθέντα,
εἰδότα μὲν τῶν ἀντιδίκων τὴν προθυμίαν, ἀποροῦντα δ'
ἔθεν χρή τῶν δικαίων τινὸς τυχεῖν; 22 Περὶ πλείστου
οὖν ποιησάμενοι τὸ δίκαιον, καὶ ἐνθυμηθέντες ὅτι καὶ ὑπὲρ
τῶν περιφανῶν ἀδικημάτων συγγνώμην ποιείσθε, τοὺς
μηδὲν ἀδικήσαντας διὰ τὰς ἔχθρας μὴ περιίδητε ἀδίκως
τοῖς μεγίστοις ἀτυχήμασι περιπεσόντας.